

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

jo den, at selv om man giver 70 pct. i stats-tilskud, er der immervæk 30 pct. tilbage, som de landøkonomiske foreninger selv skal skaffe, og når man ved, at mange landøkonomiske foreninger kun har ét sted at hente de 30 pct., nemlig i form af det rene kontingent fra medlemmerne, er det ikke altid, at de, der har behov for at drive et fagligt oplysningsarbejde, er i stand til at skaffe de 30 pct., som det er foreningens opgave at skaffe. Det er jo ikke alle foreninger — selv om det heldigvis trods alt er mange — som har muligheder for indkomster uden for det egentlige kontingent.

Må jeg sige om husholdningskonsulenterne, at der står i bésvarelserne, som udvalget har fået fra ministeren, at man her tager sigte på at give tilskud til en erhvervsmæssig konsulentvirksomhed, og derfor kunne det med stor berettigelse drøftes, hvorvidt det egentlige husholdningskonsulentarbejde var en erhvervsmæssig virksomhed. Nu er udvalget ikke gået i dybden med husholdningskonsulentstaben og dens virksomhed, men jeg vil gerne på det radikale venstres vegne sige, at vi i og for sig tror, at det arbejde, der er i gang i husholdningskredse, er så værdifuldt, at der nok kunne være behov for, at det blev udvidet til bredere kredse både geografisk og samfundsmæssigt, end det i øjeblikket er.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale ændringsforslagene her ved anden behandling og lovforslaget til endelig vedtagelse ved tredje behandling.

Morten Lange: Blandt de faste vendinger i folketings sproget er som bekendt den, at man hilser med glæde, at et eller andet forslag foreligger. Vi burde måske indføre bødestraf for at anvende denne stående vending, den virker lidt stiv, men selv med en sådan bødestraf kan jeg ikke strække mig så langt, at jeg vil hilse det her forslag med glæde. Jeg vil hilse det med en, skal vi sige rimelig, beskeden tilfredshed, idet jeg for det første synes, at det er et fremskridt, at vi har fået en klar lovgivning på området, og for det andet, at denne lovgivning dog har bevæget sig nogle skridt i en fornuftig retning.

Jeg havde meget gerne set, at vi fik en enhedskonsulentordning gennemført, også

gerne set, at vi fik en statskonsulentordning gennemført i stedet for den nuværende, der bygger på såvel husmands- som landboforeningerne. Jeg har naturligvis respekt for det initiativ, disse foreninger igennem årene har vist for at få skabt denne ordning; men som så mange andre ting, der er startet på en organisatorisk basis, forekommer det mig, at også denne sag kunne egne sig til at overgå til en fuldt offentlig finansiering og samtidig en lidt mere ensartet ordning. Men så langt kommer vi måske på et senere tidspunkt. Jeg synes også, at der er påbegyndt en fornuftig reform i retning af at gøre denne konsulentordning til en egentlig erhvervspræget ordning.

Havebrugskonsulenternes svækkelse i position i denne forbindelse er en naturlig ting, og jeg er heller ikke i tvivl om, at skulle vi have ført linjen igennem, ville vi også være kommet til en ny status, hvad angår husholdningskonsulenter. Men man bør ikke misforstå denne stillingtagen. Den er hverken rettet mod dem, som hjælper med vejledning i havebrug, eller mod dem, der hjælper med husholdningsmæssig vejledning. Begge grupper er overordentlig fortjenstfulde borgere i samfundet, og specielt hvad angår husholdningskonsulentordningen, håber jeg meget snart, at vi får en landsomfattende ordning, som i så fald næppe skal ligge under denne lov, men således at også byhusholdningerne kan få lejlighed til at få bistand fra konsulenter i budgetlægning, og hvilke andre fornuftige ting der må komme ind her. Husholdningskonsulenterne har haft en enorm betydning for en lang række ting, hvad angår kostsammensætning osv. på landet, og jeg har fornemelsen af, at betydelige lag i byen kunne trænge til en tilsvarende service, så man ikke udelukkende skal henholde sig til at søge sin information i dagspressens somme tider en lille bitte smule for raffineret prægede forsøg på at lave nye og interessante kostplaner!

Vi har også haft fat i spørgsmålet om beretningerne, og der er vel ikke tvivl om, at man her kommer med en ret stærk henstilling i retning af, at vi må væk fra telefonbøgerne. For mit eget vedkommende vil jeg gerne præcisere, hvor langt væk jeg tror vi egentlig burde. Jeg tror, vi burde helt væk fra de trykte tabelmaterialer og nøjes med